

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/71/2016
Identifikačné číslo spisu:	4113212872
Dátum vydania rozhodnutia:	18.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4113212872.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. V. B., E., nar. XX. H. XXXX, zast. JUDr. Ľubošom Bajúžikom, advokátom, so sídlom Advokátska kancelária, 066 01 Humenné, Nám. slobody 2, proti žalovanému: E. M., R., r. č. XXXXXX/XXXX, o zaplatenie zmenkovej sumy 400,-- eur s prisl., vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 29CbZm/452/2013, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. mája 2014, č. k. 15CoZm/32/2014-37, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra rozsudkom z 25. októbra 2013, č. k. 29CbZm/452/2013-19 žalobu žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na návrh žalobcu na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo 14. apríla 2013, ktorému súd prvej inštancie nemohol vyhovieť a vydať zmenkový platobný rozkaz, keďže mal za to, že zmenka z 21. septembra 2012 nemá všetky zákonom vyžadované náležitosti vlastnej zmenky podľa čl. I. § 75 ZZŠ. Z tohto dôvodu prvoinštančný súd dospel k názoru, že zmenka je neplatná. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že strana sporu - žalovaný vystavil v prospech žalobcu 21. septembra 2012 vlastnú zmenku, ktorou sa zaviazal zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 400,-- eur, pričom ako splatnosť zmenky je v zmenke uvedené - „do 15. 10. 2012“. S poukazom na ust. čl. I. § 33 (doba splatnosti) ods. 2 ZZŠ je táto zmenka neplatná. V zmenke nie je uvedený spôsob splatnosti zmenky. Zmenka z 21. septembra 2012 mala mať fixne splatný určitý deň. V takomto prípade bolo potrebné uviesť dátum splatnosti napr. - 15. 10. 2012, a nie do 15. 10. 2012. Zo zmenky musí byť od počiatku zrejmé, kedy sa stane splatnou. Musí ísť o jeden celkom presne stanovený deň. Stanovenie splatnosti zmenky - „do 15. 10. 2012“ marí v zmenke údaj splatnosti a jej právnym následkom je neplatnosť zmenky.

2. Strana sporu - žalobca podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote. V odvolaní odvolateľ namietal:
- a) porušenie ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ a § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.,
 - b) splatnosť zmenky v zmysle čl. I. § 40 ods. 1 a 2 ZZŠ je riadne obsiahnutá v zmenke. Po dohode so

žalovaným sa žalobca rozhodol, že k fixnému dátumu splatnosti, keďže zmenečník má vždy právo na skoršie plnenie, bude pridané aj slovo „do“, ktoré jednoznačne poukazuje na právo (nie povinnosť) zaplatiť zmenkovú sumu aj pred splatnosťou zmenky, teda pred dátumom 15. 10. 2012. Preto nie je možné posudzovať spojenie „do 15. 10. 2012“ ako neoddeliteľný celok, ale ako dva samostatné celky, ktoré navzájom spolu súvisia a nevyklúčujú sa, pričom slovo „do“ vyjadruje zmenečníkove právo na plnenie a spojenie s dátumom „15. 10. 2012“ vyjadruje zmenečníkovu povinnosť plniť - teda v zmysle čl. I. § 33 ods. 1 ZZŠ je zmenka jednoznačne vystavená na určitý deň (15. 10. 2012). Tvrdenie súdu prvej inštancie preto nie je možné uznať.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal odvolanie žalobcu a konštatoval, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. V odôvodnení poukázal na charakter zmenkového konania, ktorého špecifickosť je daná jeho predmetom - uplatňovaním nárokov zo zmenky. Ide o konanie skrátené, v ktorom možno uplatňovať len nároky zo zmenkových záväzkov, vyznačujúcich sa ich nesporným, abstraktným a priamym charakterom. Prvou fázou zmenkového konania je vydanie zmenkového platobného rozkazu, pre vydanie ktorého je podmienkou (§ 175 ods. 1 O. s. p.) aj predloženie prvopisu zmenky, o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať a ďalších listín potrebných na uplatnenie práva. Povinnosťou súdu prvej inštancie je pred vydaním zmenkového platobného rozkazu skúmať zmenku z hľadiska jej formálnych náležitostí. Súd prvej inštancie si túto povinnosť splnil, a keďže žalobcom predložená zmenka nemala zákonom vyžadované náležitosti, nemohol príslušný súd vydať v zmenkovom konaní zmenkový platobný rozkaz. Spôsob určenia splatnosti zmenky vyplýva a je striktné daný čl. I. ZZŠ. Dôsledkom použitia iného spôsobu splatnosti zmenky je jej neplatnosť (čl. I. § 33 ods. 2 ZZŠ). Doba splatnosti v predmetnej zmenke je uvedená, „a to do 15. 10. 2012“. Predložka „do“ významovo umožňuje vybrať si z viacerých dní splatnosti. Nemôže ísť v takomto prípade o zmenku splatnú v určitý konkrétny deň. Takto určená splatnosť zmenky znamená, že dlžník môže plniť od vystavenia zmenky do 15. 10. 2012. Splatnosť by teda určoval žalovaný ako dlžník, čo však ZZŠ neumožňuje. Viac dní splatnosti robí zmenku totálne neplatnou, predmetná odchýlka od zákonného spôsobu splatnosti robí predmetnú zmenku nezhojiteľne vadnou.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, pričom poukázal na právne dôvody uvedené v odvolaní. Dovolanie odôvodňuje podľa § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p. a ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolať má za to, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov alebo jeho predčasnosť, čím došlo k rozporu s ust. § 167 ods. 2 v spojení s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Taktiež poukázal na ust. § 212 ods. 1 O. s. p., ktoré odvolací súd cituje, ale nepridržiava sa ho ani právne ani logicky. Má za to, že majiteľ zmenky nie je povinný prijať platenie pred zročnosťou a zmenečník, ktorý platí pred zročnosťou, koná na vlastné nebezpečenstvo (čl. I. § 40 ods. 1 a 2 ZZŠ). Zmenečník má teda právo na zaplatenie zmenkovej sumy pred zročnosťou zmenky, a to kedykoľvek v tomto rozhodujúcom čase. Ak by zmenečník využil toto svoje právo, vlastník zmenky má následne právo (nie povinnosť) na odmietnutie plnenia bez toho, aby bolo považované za omeškanie veriteľa. Zmenečník má po splatnosti zmenky povinnosť (teda nie právo) plniť tak, ako sa vo vlastnej zmenke zaviazal a vlastník zmenky je povinný toto plnenie prijať. Dovolať má za to, že hoci údaj o splatnosti zmenky v zmysle čl. I. § 33 ZZŠ je riadne obsiahnutý v zmenke, nič to nemení na skutočnosti, že zmenečník má vždy právo na skoršie plnenie. Žalobca po dohode s odporcom sa rozhodol, že k fixnému dátumu splatnosti zmenky (15. októbra 2012) bude pridané aj slovo „do“, ktoré jednoznačne poukazuje na právo (nie povinnosť) zaplatiť zmenkovú sumu aj pred splatnosťou zmenky, teda pred dátumom 15. októbra 2012. Spojenie „do 15. októbra 2012“ nie je možné posudzovať ako jeden celok, ale ako dva samostatné celky navzájom súvisiace a nevyklúčujúce sa. Preto navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zmenil, resp. aby ho zrušil, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

6. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z.-Civilný sporový

poriadok, ďalej len CSP) po zistení, že dovolanie podala včas a riadne zastúpená sporová strana - žalobca, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či je napadnuté také rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému je podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku prípustné.

8. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon (CSP) aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (15. júla 2014), teda za účinnosti O. s. p., dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, vydaného vo forme rozsudku, posudzoval podľa ustanovenia § 236, § 237 a § 238 O. s. p. v znení platnom v čase podania dovolania. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 239 O. s. p. dovolací súd neskúmal, keďže toto ustanovenie sa vzťahuje na rozhodnutie vydané vo forme uznesenia.

9. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

10. Dovolanie strany sporu - žalobcu smeruje proti rozsudku. Podľa ust. § 238 ods. 1 až ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné: ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ak odvolací súd sa odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, ak ide o potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým prvoinštančný súd vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa ust. § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. Prípustnosť dovolania z uvedených ustanovení nevyplýva, keďže napadnutý je potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudku uvedené v ustanovení § 238 O. s. p.

11. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O. s. p. je dovolací súd povinný prihliadať vždy na procesnú vadu uvedenú v ust. § 237 O. s. p. Preto sa dovolací súd neobmedzil iba skúmanie podmienok prípustnosti dovolania podľa ust. § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Toto zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne v ňom vymenované. O vadu podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. ide vtedy, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Iné procesné vady konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolací súd zdôrazňuje, že pre záver o prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúci je záver odvolacieho súdu, že k takejto procesnej vade aj skutočne došlo.

12. Existencia väd v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p. nebola v dovolaní namietaná a ani v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto dôvodov nie je daná. Z vymenovaných procesných väd podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. je v dovolaní namietaná vada konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred ním.

13. Z obsahu dovolania žalobcu vyplýva, že k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, ale aj rozhodnutím samým. Takýmto rozhodnutím je aj napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť, nedostatok

dôvodov alebo jeho predčasnosť.

14. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p. treba rozumieť procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu v občianskom súdnom konaní priznáva Občiansky súdny poriadok. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak mohol účastník pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom postupom odvolacieho súdu, alebo v dôsledku postupu súdu prvého stupňa a odvolací súd v tomto smere neurobil nápravu. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá predchádzala rozhodnutiu, ale aj samotným jeho rozhodnutím.

15. Dovolací súd preto preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a nezistil, že by postupom odvolacieho súdu bola žalobcovi znemožnená realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Námetka dovolateľa o nevytýčení termínu pojednávania a rozhodnutia bez nariadenia odvolacieho pojednávania je nedôvodná, keďže ust. § 214 ods. 1 O. s. p. taxatívne stanovuje, kedy na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu vždy pojednávanie (a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, c/ ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, d/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem). Odvolanie dovolateľa nespĺňalo podmienky na prejednanie odvolania nariadením pojednávania, a preto postup odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. bol v súlade so zákonom. Odvolací súd zverejnil oznam o verejnom vyhlásení rozsudku na úradnej tabuli súdu dňa 21. mája 2014, keďže účastníci konania nepožiadali o upovedomí o verejnom vyhlásení rozsudku elektronickými prostriedkami, a to účastníka konania alebo jeho zástupcu, ktorý požiadal o doručovanie písomností aj elektronickými prostriedkami, o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku.

16. Dovolací súd následne preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu so zameraním na namietané odôvodnenie napadnutého rozsudku. Dovolateľ namietal postup odvolacieho súdu, ktorý je v rozpore s ust. § 167 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v takto naznačenom smere je nedôvodný, keďže ust. § 167 ods. 2 O. s. p. rieši rozhodnutie vo forme uznesenia, pričom v odseku 2 tohto ustanovenia je stanovené, že ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku. Zároveň dovolateľ dodal, že súd dbá na to, aby odôvodnenie uznesenia bolo presvedčivé. Dovolací súd preto odhliadnuc od tvrdenia dovolateľa o nepreskúmateľnosti uznesenia, preskúmal odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu. Štruktúra práva na odôvodnenie bola rámcovo upravená v ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Táto forma sa uplatňovala aj v odvolacom konaní (§ 221 ods. 2 O. s. p.). Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor, ktorý zastáva aj dovolací súd, zahŕňa požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/2009). Po preskúmaní dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd rozhodol v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a napadnutý rozsudok odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., teda v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti. Súd nie je povinný sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberať so všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.) a účastníkovi musí dať odpoveď na zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery ním namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

17. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností zistených súdom prvej inštancie, pričom prvoinštančný súd rozsudok riadne odôvodnil. Odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie v rozhodnutiach reagovali na všetky podstatné argumenty žalobcu. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí reagoval na odvolanie žalobcu, ktorý v odvolaní namietal, že spôsob určenia splatnosti zmenky je zákonný a

neodporuje čl. I. § 33 ods. 2 ZZŠ. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí jasne, primerane a zrozumiteľne sa s touto námietkou vysporiadal, keď poukázal na zákonné ustanovenie čl. I. ust. § 33 ods. 2 ZZŠ, ktorý jednoznačne zmenku s pluralitným prvkom v údají splatnosti (zmenka s lehotovou splatnosťou zmenky určená „do 15. 10. 2012“) vyhodnotil ako zmenku totálne neplatnú.

18. Dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: IV. ÚS 329/04, podľa ktorého súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

19. Občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo dňa 3. decembra 2015 stanovisko v znení: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Uvedené stanovisko je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

20. Dovolací súd dodáva, že pri skúmaní prípustnosti dovolania v prejednávanej veci podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. vychádzajúc z vyššie uvedeného stanoviska občianskoprávneho kolégia, rozhodnutia súdov nižších stupňov, ako aj obsah spisu nedáva žiadny predpoklad pre to, aby sa na daný prípad vzťahovala druhá veta stanoviska. Dovoláním napadnutý rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý odvolací súd považoval za rozhodujúci, stanovisko procesnej strany, výsledky dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení.

21. K námietke dovolateľa, že rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a ani o znak rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

22. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, pričom v dovolacom konaní nie je možné skutkové zistenia urobené súdom prvej inštancie a odvolacím súdom podrobiť revíziu, ani prieskumu hodnotenia nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvej inštancie ako súdom skutkovým, ktorého skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý je za týmto účelom tiež oprávnený vykonávať dokazovanie (§ 213 O. s. p.). Dovolací súd nemôže preskúmavať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdov nižších stupňov už len z toho dôvodu, že na rozdiel od súdu prvej inštancie a súdu odvolacieho, nemá možnosť vykonávať dôkazy (prehodnocovať skutkové zistenia možno len na podklade výsledkov vykonaného dokazovania). V dovolacom konaní sa ex offo posudzuje len zákonnosť postupu súdu pri vykonávaní dokazovania (súlad jeho procesného postupu so zákonom).

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu netrpí vadou uvedenou v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Rovnako dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou procesnou vadou taxatívne vymenovanou v § 237 ods. 1 O. s. p.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm.

c/ CSP ako procesne neprípustné.

25. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.